

สรุปผลการดำเนินงาน
การขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ (DLD-Co-ordinator : DLD - C)
ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์แพร่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor)

กิจกรรมที่ ๑. การจัดตั้งคลังเสบียงสัตว์ประจำตำบล การประสานงานหน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ ในจังหวัดแพร่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์แพร่ ได้มุ่งเน้น 1. การมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรกรในพื้นที่ต้องมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน ดำเนินการ และติดตามผล มีการรวมกลุ่ม เช่น วิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์ สร้างความเป็นเจ้าของร่วม (Ownership) 2. การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีคณะกรรมการบริหารชัดเจน มีระบบบัญชี โปร่งใส ตรวจสอบได้ กำหนดกฎระเบียบการใช้และการกระจายเสบียงอย่างเป็นธรรม 3. การวางแผนสำรองอาหารสัตว์ คำนวณความต้องการอาหารสัตว์ในพื้นที่ มีการสำรองในช่วงวิกฤติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม วางแผนการผลิต เช่น หญ้าหมัก ฟางอัดก้อน 4. แหล่งวัตถุดิบที่มั่นคง ใช้วัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก เช่น ฟางข้าว หญ้า พืชอาหารสัตว์ มีเครือข่ายจัดหาวัตถุดิบเพิ่มเติมในกรณีขาดแคลน ส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์ในชุมชน 5. เทคโนโลยีและการแปรรูป การทำหญ้าหมัก (Silage) การอัดก้อน ลดพื้นที่จัดเก็บ ใช้เครื่องมือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น เครื่องสับ เครื่องอัด 6. โครงสร้างพื้นฐานและสถานที่ มีสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสมแห้ง ระบายอากาศดี ป้องกันความชื้น เชื้อรา และศัตรูพืช เข้าถึงสะดวกต่อการขนส่ง 7. การสนับสนุนจากภาครัฐ/หน่วยงาน ได้รับงบประมาณหรือวัสดุสนับสนุน มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำด้านเทคนิค เชื่อมโยงกับโครงการพัฒนาเกษตร 8. ระบบกระจายและเข้าถึง มีระบบกระจายเสบียงที่รวดเร็วในภาวะฉุกเฉิน กำหนดสิทธิ์การเข้าถึงอย่างชัดเจน อาจใช้ระบบยืม-คืน หรือจำหน่ายในราคาต้นทุน 9. การบริหารความเสี่ยง เตรียมแผนรองรับภัยธรรมชาติ กระจายความเสี่ยงด้านแหล่งอาหาร มีการหมุนเวียนสต็อกเพื่อลดการเสื่อมคุณภาพ 10. การติดตามและประเมินผล มีการบันทึกข้อมูลการใช้เสบียงสัตว์ ประเมินประสิทธิภาพและต้นทุนอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงระบบตามข้อมูลจริงของเสบียงสัตว์ในการจัดตั้งคลังเสบียง

กิจกรรมที่ ๒. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์ในฟาร์มเกษตรกร (FMMU)การประสานงานกลุ่มเกษตรกร หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ในจังหวัดแพร่ และการถ่ายทอดองค์ความรู้เน้นการบริการให้ทั่วถึงของศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์แพร่ โดย มุ่งเน้น 1. คุณภาพของวัตถุดิบอาหารสัตว์ 2. สูตรอาหารที่เหมาะสม ปรับสูตรอาหารให้ตรงกับช่วงอายุและวัตถุประสงค์ (เช่น ขุน นม หรือขยายพันธุ์) ใช้หลักโภชนาการศาสตร์สัตว์ (โปรตีน พลังงาน แร่ธาตุ วิตามิน) อย่างสมดุล 3. การจัดการการให้อาหาร ให้อาหารในปริมาณและเวลาที่เหมาะสม ลดการสูญเสีย เช่น อาหารหก หรือกินไม่หมด มีน้ำสะอาดให้เพียงพอตลอดเวลา 4. การใช้วัตถุดิบท้องถิ่นใช้ทรัพยากรในพื้นที่ เช่น หญ้า ฟาง มันสำปะหลัง กากปาล์ม ช่วยลดต้นทุนและเพิ่มความยั่งยืน ต้องมีการปรับปรุงคุณภาพ เช่น การหมัก 5. เทคโนโลยีและนวัตกรรม ใช้เครื่องผสมอาหาร เครื่องให้อาหารอัตโนมัติ ใช้สารเสริม (feed additive) เช่น เอนไซม์ โปรไบโอติก ระบบข้อมูลช่วยติดตามประสิทธิภาพ การกินและการเจริญเติบโต

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

กลุ่มเกษตรกรบางกลุ่มขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรม

ภาพประกอบกิจกรรมที่ ๑ การจัดตั้งคลังเสบียง

ภาพประกอบกิจกรรมที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์ในฟาร์มเกษตร (FMMU)

